

DÁVNOKRAJ

Byl začátek listopadu a vzduchem si to vysoko nad zemí plulo pět duchů. Nutno říct, že ani jeden z nich příliš nesledoval cestu. Simon, Olívie a Bubi měli před sebou rozevřené noviny, ve kterých cosi zaujatě četli, a pan Ducháček se věnoval novému dušimu vynálezu. Jen paní Blanka Ducháčková se ve svém plánu nadepsaném „Duší linka do Dávnokraje“ občas ujistila, že letí správným směrem. Většinu času ale bojovala s poryvy větru, které jí rozfoukávaly vlasy na všechny strany a ničily její cestovní účes. Párkrát jí dokonce velká část drdolu spadla přímo do obličeje, takže neviděla, poněkud zmateně lítala sem a tam, až vrazila do pana Ducháčka.

„Pozor na anténu!“ volal poplašeně Mlživoj Ducháček. Načež upozornil Blanku, že mu svou neopatrností právě vletěla do signálu. Pan Mlživoj Ducháček totiž celou cestu nesl v ruce patentní mlhohlas. Byla to vlastně krabička dost podobná malému rádiu, kde se na obrazovce objevovala mapa podle místa, na kterém se duch nacházel. Na mapě pak mlhohlas ukazoval, jak to v dané oblasti mlhy vypadá s výskytem mlhy. Jakmile zaznamenal větší množství,

začal radostně pípat. Do sluchátek, která měl pan Ducháček nasazená, mlhohlas průběžně hlásil: „Mlha nezaznamenaná, zbytek mlhy pět minut letu před vámi, mlha vysbírána jinými Mlžany, předpokládaný výskyt noční mlhy mléčného složení...“ a tak podobně. Z patentního mlhohlasu, kde bylo kromě mapky i několik čudlíků a otočných koleček na vyladění signálu, vedla i dlouhatánská vysunovací anténa. Byla dlouhá asi jako pět Mlžanů seřazených za sebou naležato. Patentní mlhohlas byl mezi duchy velkou a mimořádně oblíbenou novinkou. Od chvíle, kdy začala z krajů záhadně mizet mlha, se stal tento vynález moc šikovnou a nepostradatelnou pomůckou.

To, že se ve světě Mlžanů ztrácela mlha, zatím nikdo nedokázal vysvětlit. A že si nad tím lámal hlavu skoro každý duch. Jak by taky ne, bez mlhy nemohli Mlžani dost dobře existovat, potřebovali ji k nutnému houstnutí, k jídlu, k přemísťování stěhovavých domů i třeba k tomu, aby se za mlžný opar mohli v případě nutnosti ukrýt. Mlha prostě k Mlžanům patřila za všech okolností.

Přesto tito duchové věřili, že jde jen o zádrhel, nepříjemnou potíže, která se určitě brzy vyřeší. Jenže mlhy ubývalo víc a víc. Například meteorologická stanice měla plné ruce práce. Jak známo, dohlížela na to, aby se Mlžani pohodlně a hladce stěhovali do různých krajů za mlhou. Jenže v některých krajích najednou mlha nebyla, všechno se tak komplikovalo a vznikaly zmatky. Dovážka ranní mlhy byla na mnoha místech úplně zrušená. Zato přibývalo konzerv s mlhou a jinovatkou. Mlžani byli povětšinou dobře nala-